

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 355

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 mai 2010

SUMAR

	Pagina		Pagina
PDECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 527 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă	2—3	Decizia nr. 625 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal	9—10
Decizia nr. 529 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3—4	Decizia nr. 635 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ⁴ din Codul de procedură civilă	11—12
Decizia nr. 538 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (3) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	4—6	Decizia nr. 638 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	12—13
Decizia nr. 541 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă	6—7	Decizia nr. 640 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	13—14
Decizia nr. 544 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	7—9	Decizia nr. 644 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	15—16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 527**

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Maricam '99” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 1.177/193/2009 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.177/193/2009, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Maricam'99” — S.R.L. din Botoșani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că textele de lege criticate prevăd o procedură care derogă de la normele dreptului comun, cu încălcarea principiilor privind accesul liber la justiție și dreptul de a fi judecat în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială, pe de o parte, și atribuie executorului judecătoresc o competență care depășește cadrul constituțional, pe de altă parte. Prin indisponibilizarea bunurilor debitorului se aduce atingere dreptului de proprietate privată și principiului constituțional al libertății comerțului, dispozițiile legale criticate creând posibilitatea introducerii fără restricții a cererilor de deschidere a procedurii executării silite, ce are ca efect instabilitatea economică și eliminarea societăților comerciale vizate de pe piața liberă, ceea ce contravine principiilor constituționale ale statului de drept.

Judecătoria Botoșani consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce reglementează contestația la executare și poprirea.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 privind economia și în art. 136 privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 25 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010. Cu acel prilej Curtea a reținut, în esență, că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să expliciteze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare.

Referitor la competențele executorului judecătoresc în procedura executării silite prin poprire, Curtea a reținut prin Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004, că poprirea se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului, dispozițiile criticate având ca finalitate tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu, în considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres înființarea poprirei, fără obligația somării prealabile a debitorului. În temeiul art. 399 din Codul de procedură civilă, care prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, debitorul beneficiază de toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi, supunând cenzurii instanței măsura dispusă, în cadrul unei proceduri contradictorii.

Cu privire la susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44, 135 și 136 din Constituție,

Curtea a constatat că și acestea sunt neîntemeiate, deoarece debitorul trebuie să execute voluntar și cu bună-credință obligația certă, lichidă și exigibilă constatată prin titlul executoriu, pentru a nu leza dreptul legal recunoscut al titularului creanței; or, în speță, executarea silită a fost pornită pentru neplata unor obligații de natură fiscală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Maricam '99” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 1.177/193/2009 al Judecătoriei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 529

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Danci în Dosarul nr. 556/336/2009 al Judecătoriei Vișeu de Sus.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 556/336/2009, **Judecătoria Vișeu de Sus a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vasile Danci.

Cu privire la critica întemeiată pe dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție privind neretroactivitatea legii, Curtea a reținut că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece îngreșesc dreptul la apărare al părâtului, care poate depune cererea de chemare în garanție odată cu întâmpinarea sau, când întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la prima zi de înfățișare, spre deosebire de reclamant, care poate depune cererea respectivă până la închiderea dezbaterilor.

Judecătoria Vișeu de Sus consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă, texte de

lege care au următorul conținut: „Cererea va fi făcută în condițiile de formă pentru cererea de chemare în judecată. Cererea făcută de pârât se va depune odată cu întâmpinarea; când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înfățișare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1), (2) și (3).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 913 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, reținând, în esență, că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege.

În consecință, prin reglementările cuprinse în art. 61 din Codul de procedură civilă, referitoare la termenele până la care

reclamantul, respectiv pârâtul, poate depune cererea de chemare în garanție, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă nici accesul liber la justiție atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești, în termenul legal, cu cererea de chemare în garanție.

Mai mult, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Danci în Dosarul nr. 556/336/2009 al Judecătoriei Vișeu de Sus.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (3) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (3) și (11) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Feng Yinan în Dosarul nr. 10.303/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.303/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (3) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Feng Yinan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de luare în custodie publică formulate de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele: se încalcă dreptul constituțional la apărare, întrucât textele de lege criticate nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică; se aduce atingere independenței justiției, soluția prelungirii măsurii luării în custodie publică fiind impusă instanței prin lege; este nesocotit principiul egalității părților în proces, întrucât Ministerul Administrației și Internelor, în calitate de reclamant, este exceptat de la plata taxei de timbru pentru acțiunea introdusă; în cadrul procesului prin care se solicită prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor, nu sunt respectate toate garanțiile procesuale prevăzute de lege; accesul la justiție este limitat, întrucât măsura se ia pe o perioadă de 2 ani, timp în care nu se mai analizează dacă mai subzistă motivele avute în vedere la luarea deciziei sau dacă starea de fapt s-a schimbat, or, în procesele penale, necesitatea menținerii măsurii arestării se verifică din 30 în 30 de zile; măsura luării în custodie publică este privativă de libertate, constituind și o restrângere a libertății de circulație.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate, stabilind reguli procedurale privind luarea în custodie publică a străinilor, nu conțin norme contrare dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil judecat într-un termen rezonabil, în condițiile asigurării dreptului la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 97 alin. (3) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul cuprins:

— Art. 97 alin. (3) și (11): „(3) *În cazul străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării, instanța poate dispune ca străinul să fie luat în custodie publică până la efectuarea expulzării de către organele de poliție, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, fără ca perioada de custodie publică să depășească 2 ani. (...)*

(11) *În cazul prevăzut la alin. (3), dacă instanța care a pronunțat hotărârea penală nu a dispus luarea în custodie publică, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita Curții de Apel București luarea în custodie publică a străinului care urmează a fi expulzat. Instanța soluționează cererea în termen de 3 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor articole din Constituție: art. 1 alin. (4) care instituie principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (1) care stabilește că libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Invocă și dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul la libertate și siguranță. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 33 — „Expulzarea ca pedeapsă sau măsură accesorie” din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 158/77 din 30 aprilie 2004).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 219 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 27 aprilie 2010, s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, convenționale și unionale și din perspectiva unor critici identice.

Întrucât nu au fost prezentate elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate și argumentele care au condus la pronunțarea acesteia își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (3) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Feng Yinan în Dosarul nr. 10.303/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 541

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 din comuna Bradu, județul Argeș, în Dosarul nr. 5/280/2009 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Vergea Trandafir, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care se limitează a depune un set de acte la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, critica vizând modul de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5/280/2009, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Comisia locală pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 din comuna Bradu, județul Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate încalcă liberul acces la justiție, întrucât nu sunt aplicabile în situația în care, în prealabil, partea a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹ din Codul de procedură civilă privind lămurirea înțelesului, întinderii și aplicării dispozitivului hotărârii care constituie titlu executoriu.

Judecătoria Pitești — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, motivat de faptul că autorul acesteia nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate a textului de lege, ci se limitează la a critica modul în care instanța l-ar putea aplica.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 399 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: *„Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.*

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, 21, 24 și 25.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 din comuna Bradu, județul Argeș, în Dosarul nr. 5/280/2009 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 544

din 27 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2)
ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Petrescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. din București în dosarele nr. 6.058/97/2008, nr. 6.067/97/2008, nr. 5.912/97/2008,

și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

Astfel, analizând motivele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea criticii sale, Curtea observă că acestea nu reprezintă veritabile argumente de neconstituționalitate, ci vizează modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă de către instanța judecătorească. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

nr. 6.023/97/2008, nr. 7.901/107/2008, nr. 6.019/97/2008,
nr. 5.973/97/2008, nr. 6.069/97/2008, nr. 6.036/97/2008,
nr. 6.051/97/2008, nr. 6.020/97/2008, nr. 5.954/97/2008,
nr. 5.914/97/2008, nr. 6.054/97/2008, nr. 5.974/97/2008,
nr. 5.971/97/2008, nr. 6.015/97/2008, nr. 6.052/97/2008,
nr. 6.028/97/2008, nr. 5.918/97/2008, nr. 5.915/97/2008,
nr. 6.030/97/2008, nr. 5.969/97/2008, nr. 6.032/97/2008,
nr. 5.967/97/2008, nr. 6.062/97/2008, nr. 7.303/97/2008,
nr. 6.021/97/2008, nr. 5.596/107/2008, nr. 5.584/107/2008,
nr. 5.585/107/2008, nr. 7.191/107/2008, nr. 6.043/97/2008,
nr. 7.198/107/2008, nr. 5.916/97/2008, nr. 7.595/97/2008,
nr. 6.064/97/2008, nr. 6.041/97/2008, nr. 6.063/97/2008,
nr. 5.964/97/2008, nr. 5.980/97/2008, nr. 6.031/97/2008,
nr. 6.070/97/2008, nr. 6.017/97/2008, nr. 6.027/97/2008,
nr. 5.913/97/2008, nr. 5.966/97/2008 și nr. 5.991/97/2008 ale
Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și

asigurări sociale, precum și dosarele nr. 1.384/120/2008 și nr. 1.778/120/2008 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.825D/2009 — nr. 8.872D/2009 și nr. 8.892D/2009 — nr. 8.893D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 8.826D/2009 — nr. 8.872D/2009 și nr. 8.892D/2009 — nr. 8.893D/2009 la Dosarul nr. 8.825D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din noiembrie—decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.058/97/2008, nr. 6.067/97/2008, nr. 5.912/97/2008, nr. 6.023/97/2008, nr. 7.901/107/2008, nr. 6.019/97/2008, nr. 5.973/97/2008, nr. 6.069/97/2008, nr. 6.036/97/2008, nr. 6.051/97/2008, nr. 6.020/97/2008, nr. 5.954/97/2008, nr. 5.914/97/2008, nr. 6.054/97/2008, nr. 5.974/97/2008, nr. 5.971/97/2008, nr. 6.015/97/2008, nr. 6.052/97/2008, nr. 6.028/97/2008, nr. 5.918/97/2008, nr. 5.915/97/2008, nr. 6.030/97/2008, nr. 5.969/97/2008, nr. 6.032/97/2008, nr. 5.967/97/2008, nr. 6.062/97/2008, nr. 7.303/97/2008, nr. 6.021/97/2008, nr. 5.596/107/2008, nr. 5.584/107/2008, nr. 5.585/107/2008, nr. 7.191/107/2008, nr. 6.043/97/2008, nr. 7.198/107/2008, nr. 5.916/97/2008, nr. 7.595/97/2008, nr. 6.064/97/2008, nr. 6.041/97/2008, nr. 6.063/97/2008, nr. 5.964/97/2008, nr. 5.980/97/2008, nr. 6.031/97/2008, nr. 6.070/97/2008, nr. 6.017/97/2008, nr. 6.027/97/2008, nr. 5.913/97/2008, nr. 5.966/97/2008 și nr. 5.991/97/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Prin încheierile din 22 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.384/120/2008 și nr. 1.778/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor recursuri civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 79 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorul face referire la normele procedurale aplicabile în speța sa, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă

să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o consideră esențială pentru motivarea sa, anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (Cauza *Unédic contra Franței* — 2008), să evite paralelismul legislativ (Cauza *Katz contra României* — 2009), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (Cauza *Santo Pinto contra Portugaliei* — 2008). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut implicit, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligativitate căreia trebuie să i se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora „Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilește domeniul de reglementare al legii și art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. din București în dosarele nr. 6.058/97/2008, nr. 6.067/97/2008, nr. 5.912/97/2008, nr. 6.023/97/2008, nr. 7.901/107/2008, nr. 6.019/97/2008, nr. 5.973/97/2008, nr. 6.069/97/2008, nr. 6.036/97/2008, nr. 6.051/97/2008, nr. 6.020/97/2008, nr. 5.954/97/2008, nr. 5.914/97/2008, nr. 6.054/97/2008, nr. 5.974/97/2008, nr. 5.971/97/2008, nr. 6.015/97/2008, nr. 6.052/97/2008, nr. 6.028/97/2008, nr. 5.918/97/2008, nr. 5.915/97/2008, nr. 6.030/97/2008, nr. 5.969/97/2008, nr. 6.032/97/2008, nr. 5.967/97/2008, nr. 6.062/97/2008, nr. 7.303/97/2008, nr. 6.021/97/2008, nr. 5.596/107/2008, nr. 5.584/107/2008, nr. 5.585/107/2008, nr. 7.191/107/2008, nr. 6.043/97/2008, nr. 7.198/107/2008, nr. 5.916/97/2008, nr. 7.595/97/2008, nr. 6.064/97/2008, nr. 6.041/97/2008, nr. 6.063/97/2008, nr. 5.964/97/2008, nr. 5.980/97/2008, nr. 6.031/97/2008, nr. 6.070/97/2008, nr. 6.017/97/2008, nr. 6.027/97/2008, nr. 5.913/97/2008, nr. 5.966/97/2008 și nr. 5.991/97/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și în dosarele nr. 1.384/120/2008 și nr. 1.778/120/2008 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 625

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, excepție invocată de Ion Greblă în Dosarul nr. 1.620/304/2008 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.620/304/2008, **Tribunalul Dolj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal**, excepție invocată de Ion Greblă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „este profund neconstituțional ca, în cadrul unui

proces penal vizând o anumită faptă, unui inculpat să i se modifice modalitatea de executare a unei pedepse definitive pentru o altă faptă anterioară și, astfel, în procesul pentru cea de-a doua faptă, inculpatul să fie obligat să execute o pedeapsă inclusiv pentru fapta anterioară”. În opinia autorului excepției, „un inculpat trebuie judecat și condamnat pentru fapta săvârșită”; „este profund discriminatorie agravarea situației sale prin modificarea efectelor unei condamnări definitive anterioare”.

Tribunalul Dolj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 din Codul penal, având următorul cuprins: *„Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.*

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, excepție invocată de Ion Greblă în Dosarul nr. 1.620/304/2008 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Revocarea suspendării pedepsei nu are loc, însă, dacă infracțiunea săvârșită ulterior a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, se poate aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendări.

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 83 din Codul penal au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 637 din 24 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 15 decembrie 2005, Decizia nr. 317 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, și Decizia nr. 215 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2003, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că reglementarea criticată nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil și nici principiului egalității în drepturi. Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 635

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373⁴
din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sigur Construct General” — S.R.L. și Erdely Ecaterina în Dosarul nr. 9.833/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.833/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373⁴ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Sigur Construct General” — S.R.L. și Erdely Ecaterina într-o cauză civilă având ca obiect „conexare dosare execuționale”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21, deoarece conduc la „inegalități de tratament juridic față de diferiți creditori care au apelat la executori judecătorești diferiți” și instaurează un climat impropriu, „care ar putea conduce la abuzuri și la încălcarea drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți creditori.”

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 373⁴ din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins:

„Când privitor la aceleași bunuri se efectuează mai multe executări silitе, instanța de executare în circumscripția căreia a început prima executare, la cererea persoanei interesate, va putea să le reunească, dispunând să se facă o singură executare de către executorul judecătoresc care a îndeplinit actul de executare cel mai înaintat, iar dacă executările sunt în același stadiu, de către executorul judecătoresc care a început cel dintâi cu executarea, chiar dacă ele au fost pornite de organe de executare diferite, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

În cazul în care dispune conexarea executărilor, instanța, prin încheiere, se va pronunța și asupra cheltuielilor de executare efectuate până în momentul conexării. Totodată, va dispune trimiterea dosarelor conexe la executorul judecătoresc desemnat potrivit alin. 1.

Desistarea, după conexare, a oricăruia dintre creditorii urmăritori nu va putea să împiedice continuarea executării de la actul de executare cel mai înaintat.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin procedura reglementată de dispozițiile de lege criticate, persoana interesată, debitor sau/și creditor, care formulează cererea de conexare a executărilor, urmărește doar reunirea pricinilor pentru îndeplinirea unei singure executări de către executorul judecătoresc care a îndeplinit actul de executare cel mai înaintat sau de cel care a început cel dintâi executarea, dacă executările sunt în același stadiu. Așadar, instanța care soluționează o astfel de cerere nu se pronunță asupra întinderii sau distribuirii bunurilor supuse executării, așa încât nu poate fi reținută încălcarea textelor constituționale invocate.

Dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură necontencioasă stabilite de legiuitor, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, și care sunt cuprinse în secțiunea I¹ „Sesizarea organului de executare. Titlul executoriu” a cap. I „Dispoziții generale” din Cartea V „Despre executarea silită” a titlului VI „Recursul în interesul legii” din Codul de procedură civilă.

În speță, însă, autorii excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ei fiind nemulțumiți de reglementarea adoptată de legiuitor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sigur Construct General” — S.R.L. și Erdely Ecaterina în Dosarul nr. 9.833/197/2009 al Judecătorei Brașov. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 638

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Siromex Drinks” — S.R.L. din Baia Mare în Dosarul nr. 6.531/182/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.531/182/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Siromex Drinks” — S.R.L. din Baia Mare cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 7.218 din 16 decembrie 2008, pronunțată de Judecătoria Baia Mare într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, „prin modul în care a fost stabilită competența judecătorului stagiar”, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1) și (2) coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1). În acest sens, arată că textul de lege atacat este neconstituțional, deoarece „pentru obligații de plată de peste 10.000 lei, altele decât cele stabilite prin procesele-verbale de contravenție, instanța are în compunere un judecător definitiv”, iar nu un judecător stagiar.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „*Judecătorii stagiari judecă: [...]*”

c) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale;”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (1) și (2) privind instanțele judecătorești, coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorul acesteia dorește modificarea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Siromex Drinks” — S.R.L. din Baia Mare în Dosarul nr. 6.531/182/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 640

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mihai-Florin Mauthner în Dosarul nr. 4.243/236/2008 al Judecătoriei Giurgiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

textului de lege atacat, în sensul de a nu permite judecătorului stagiar să judece contravenții, indiferent de valoarea amenzii aplicate.

În conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanței și procedura de judecată sunt prevăzute de lege, fiind atributul exclusiv al legiuitorului, iar Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.243/236/2008, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Mihai-Florin Mauthner într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, stabilind că pentru judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție este competentă judecătoria în a cărei rază teritorială a fost constatată fapta, contravin prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție și celor ale art. 6 paragraful 1

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În aceste condiții, accesul la justiție este împiedicat, deoarece se creează un obstacol considerabil pentru persoanele care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, ceea ce determină cheltuieli financiare și timp irosit cu deplasarea la instanța de judecată.

Judecătoria Giurgiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției, se constată că, deși instanța de judecată a sesizat Curtea cu privire la neconstituționalitatea art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 în integralitatea sa, autorul excepției critice, în realitate, numai alin. (1) al acestui articol. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind

circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.*”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat, instituind norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, nu îngreudește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării, cu celeritate, a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere.

Mai mult, această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară, de exemplu, prin Decizia nr. 464 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mihai-Florin Mauthner în Dosarul nr. 4.243/236/2008 al Judecătoriei Giurgiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 644

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dinu Vasile Buliga în Dosarul nr. 2.364/115/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.364/115/2008, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Dinu Vasile Buliga cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 179 din 19 ianuarie 2009, pronunțată de Judecătoria Reșița într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 25 alin. (1) și art. 44 alin. (2) teza întâi, „în măsura în care circulația prin depășirea liniei continue este determinată de așa-zisele limitatoare de viteză,” care sunt niște „obiecte contondente, dispozitive agresive amplasate pe drumurile publice [...] care perturbă funcționarea normală a autovehiculelor, distrug autovehiculele, aducând atingere proprietății și distrag atenția conducătorilor auto”.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...]*”

d) circulația pe sens opus, cu excepția cazurilor în care se efectuează regulamentar manevra de depășire.”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 25 alin. (1) privind dreptul la liberă circulație și art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în ceea ce privește critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin raportare la prevederile constituționale ale art. 25 alin. (1) care consacră dreptul la liberă circulație, acestea din urmă nu au legătură cu dispozițiile de lege contestate. Astfel, dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului pe teritoriul României și în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează liberă circulație. De altfel, „*libera circulație*”, prevăzută de textul constituțional invocat în motivarea excepției, se desfășoară potrivit unor reguli stabilite prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a unei normale desfășurări a relațiilor interstatale.

Astfel a statuat Curtea în jurisprudența sa, concretizată în decizii precum Decizia nr. 480 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009.

În sfârșit, nu poate fi primită nici susținerea privind încălcarea art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit căreia „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”, deoarece nu se poate reține vreo legătură semnificativă între această normă constituțională și dispozițiile de lege criticate. Limitatoarele de viteză nu produc defecțiuni vehiculului dacă sunt traversate cu viteză adecvată, scopul lor fiind acela de a reduce viteza în zonele unde circulația cu viteză ar periclita siguranța participanților la trafic.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dinu Vasile Buliga în Dosarul nr. 2.364/115/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

